

מ"ת 55161/09/20 - מדינת ישראל נגד נואל אברזיל, בן צבאן, חן דסה, וואסם בדר, ואם בדר, אלעד בן ניסים כהן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 55161-09-20 ישראל נ' אברזיל(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
מבקשת מדינת ישראל
נגד משיבים
1. נואל אברזיל (עציר)
2. בן צבאן (עציר)
3. חן דסה (עציר)
4. וואסם בדר (עציר)
5. ואם בדר (עציר)
6. אלעד בן ניסים כהן (עציר)

ב"כ הצדדים:

ב"כ המבקשת עו"ד קובי מושקוביץ
ב"כ המשיב 1 עו"ד משה יוחאי

החלטה בעניין משיב 1 - ראיות לכאורה

לפניי בקשת המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, ובהחלטה זו תוכרע

מחלוקת שניטשה בין הצדדים, לעניין קיומן של ראיות לכאורה לאשמת המשיב במיוחס לו.

עבירות ומעשים:

העבירות:

1. ביום 24.9.2020 הוגשה בקשת המדינה למעצרו של חמישה משיבים עד תום ההליכים נגדם. בהמשך, ביום 5.10.20, תוקנה הבקשה וצורף לה משיב נוסף בשם אלעד כהן.
2. ששת המשיבים הם בני חבורה אחת, כהגדרת התביעה, ויחד עם בקשת המעצר הוגשו שני כתבי אישום בעניינם. האחד נגד שניים מהמשיבים, וואסם ווהאם באדר (ת.פ. 55126-09-20) והשני, שתוקן ביום 5.10.20, נגד ארבעת האחרים, בהם המשיב (ת.פ. 55086-09-20).
3. כתב האישום המתוקן שהוגש נגד הארבעה, מונה שלושה אישומים, כאשר למשיב מיוחס האישום הראשון בלבד ובו עבירות של **סחיטה בכוח** - לפי סעיף 427(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז 1977; **נשיאת נשק ותחמושת** - לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק; **ירי מנשק חם** - לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק;

4. להשלמת תמונת המצב: משיב 2 נאשם עם המשיב דנן באישום הראשון, ומלכתחילה יוחסה לו עבירה של סחיטה באיומים. לאחרונה כרת משיב 2 הסדר טיעון עם התביעה, הודה בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, והוטל עליו עונש שעיקרו חמישה חודשי מאסר בפועל.

המעשים:

5. כנטען בכתב האישום המתוקן, ששת המשיבים הם ידידים, "בני חבורה אחת", שניהלו תקשורת טלפונית ביניהם, כשהמשיב "משמש כמוקד ומרכז החבורה". בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היתה החבורה מעורבת באירועים בהם בוצע ירי באקדח משטרי מסוג גלוק, אשר נגנב ביום 2.7.18 והיה בשליטת מי מבני החבורה, עד לאיתורו ותפיסתו ביום 26.5.20.

6. לפני כחמש-עשרה שנים עבד המתלון מר יניב בנשתי בעסק של ניכיון שיקים ומתן הלוואות חוץ-בנקאיות, יחד עם מר מאיר אלחרר ומר שמעון בן לולו, כשדודו של המשיב, מר יצחק אברג'יל השקיע את ההון שנדרש להקמת העסק ולהפעלתו. העסק צבר חובות בהיקף של מאות אלפי ₪ ובשלב מסוים הפסיק המתלון את עבודתו.

7. בחודש נובמבר 2019 פנה אלחרר למתלון וביקש שיגיע לפגישה עסקית בשעת ערב בדירה בראשון לציון. ואכן, ביום 13.11.19 נסעו השניים יחד למקום הפגישה, כשבדרכם סיפר אלחרר למתלון שנושא הפגישה הוא חוב כספי בסך 400,000 דולר, שחב המתלון ליצחק אברג'יל בגין הפסדי העסק הנ"ל, ועוד אמר שהוא-עצמו שילם כבר את חובו.

8. בדירה פגש המתלון מספר אנשים, בהם המשיב, משיב 2, וואסם ובן לולו. המשיב ניהל את הפגישה, במהלכה תאר בן לולו את נסיבות היווצרות החוב בעת קיומו של העסק. אלחרר מסר ששילם כמיליון ₪ לכיסוי החוב ובן לולו ציין שנותר חוב של 700,000 - 800,000 ₪ שעל המתלון לשלמו.

9. המתלון כפר בקיומו של החוב, בגובה החוב, ובחובתו לשלם את הסכום הנטען. במענה לכך הבהיר המשיב למתלון "בשפה קשה" ש"לא משנה כמה שנים עברו, מי שחייב כסף - חייב. חוב זה חוב ואין לו פג תוקף". בנוסף אמר המשיב כי עד עתה לא היה מי שיטפל בנושא גביית החוב, שכן דודו, יצחק אברג'יל שהיה בחו"ל. המשיב הבהיר למתלון כי אם יש באפשרותו להוכיח שהחוב שולם במלואו או בחלקו, יופחת סכום החוב.

10. למחרת התקשר המשיב למתלון ושאל אותו, האם התקדם בבדיקות שעליו לערוך ביחס לחוב. המתלון שב וכפר בקיומו של חוב והמשיב אמר כי יתקשר שוב בעוד מספר ימים.

11. כעבור מספר ימים, קודם ליום 20.11.19, שב המשיב והתקשר למתלון. גם הפעם כפר המתלון בחוב וטען כי גם אילו היה קיים חוב, היה עליו להתחלק בין כלל השותפים בעסק. המשיב אמר: "אה, אתה לא משלם? הבנתי אותך, תהיה בריא" וטרק את הטלפון.

12. כחלק מאיומיו על המתלון ובמטרה לזרוע פחד ולא לצו לשלם את החוב הנטען, עבר המשיב למעשים: ב-20.11.20 בשעה 01:15 בערך, הגיע המשיב, או אחר מטעמו, לביתו של המתלון, כשהוא רכוב על אופנוע ונושא את האקדח הנ"ל, בו ירה ארבעה-עשר קליעים לעבר ביתו ורכבו של המתלון, גרם כך לנזקים לרכוש, והסתלק מהמקום.

13. ביום 21.11.19 בשעה 12:07 פנה המשיב למתלון והשאיר לו הודעה קולית ביישומון "ווטסאפ", בה שב על דרישתו: "כן, זה היה חוב ישן, אבל חוב זה חוב אחי... עם כל הכבוד, אין לו תאריך". המשיב הציע לחלק את החוב לתשלומים וביקש להיפגש שוב על מנת להביא את עניין החוב לכדי פתרון. המתלון, שביקש להרוויח זמן ולהרחיק את משפחתו מסכנה, סיכם עם המשיב שישובו וידברו בפגישה שתתואם ביניהם, אך דחה ומנע-למעשה את קיומה, על-אף מחאותיו של המשיב, שהמשיך לפנות אליו במסרונים קוליים.

14. /ביום 26.11.19, שב המשיב ופנה למתלון בעניין הפגישה והמתלון, שביקש להרוויח זמן, אמר למשיב כי בכוונתו לערב גורם שלישי בעניין החוב. המשיב ביקש לברר מיהו אותו גורם והמתלון ניסה להפיס את דעתו של המשיב ואמר לו שפנה ל"חבר משותף". המשיב הביע את אי שביעות רצונו מעירוב גורם שלישי ואמר "...אני רואה שאתה מערב אנשים, אתה עושה מזה סבטוחה. אז אולי אני ארד מזה. הכי טוב לדעתי. מה דעתך?". לאחר מכן לא שב המשיב לפנות למתלון.

15. בחודש מאי 2020, במהלך חקירה משטרתית, נתפס האקדח הנ"ל מחזקתו של משיב 6, אלעד. בבדיקת האקדח התגלה כי הירי על ביתו ורכבו של המתלון בוצע באמצעותו.

16. במועד לא ידוע בחודש יולי 2020, התקשר משיב 2 למתלון, הציג עצמו כמי שנכח בפגישה הנ"ל בראשון לציון, וטען כי עקב מעצרם של המשיב וחבורתו, עבר הטיפול בחוב לאחריותו. משיב 2 דרש מהמתלון לפרוע את החוב והציע הסדר תשלומים. המתלון כפר בחוב, אמר שיבדוק את העניין, אך לא השיב שיחה למשיב 2 וגם לא ענה עוד לניסיונותיו של להשיגו טלפוני.

17. ביום 16.8.20 בשעה 20:26, משלא ענה המתלון לפנייתו במסרון ולניסיונו להשיגו טלפוני, שלח משיב 2 למתלון מסרון בו כתב, בהתייחסו לירי על ביתו ורכבו של המתלון, "הבנתי אותך... רק שתדע גבר שלא תמיד שומעים שריקות". המתלון ענה במסרון "רד מהסיפור הזה", ומשיב 2 הגיב במסרון בו כתב "תקשיב גבר אתה לא יכול לאיים במשטרה... מגיע לבנאדם כסף רוצה לתת או לא אתה מכיר בחוב". בכך תמו ניסיונות ההתקשרות למתלון.

המחלוקת בין הצדדים לעניין קיומן של ראיות לכאורה:

18. כפי שיפורט להלן, המחלוקת הראייתית מצומצמת מאוד, ועיקרה במשמעות שיש לייחס לעובדות.

19. לעניין הסחיטה הנטענת, טוענת התביעה כי עצם הדרישה לתשלום חוב עתיק ומוכחש, קיומה של פגישה למטרת לחץ על המתלון, טון מאיים בהודעות קוליות ששלח המשיב למתלון, תגובתו הנזעמת של המשיב לדחיות הפגישה ולעירוב אדם נוסף, וכמובן גם הירי לעבר ביתו ורכבו של המתלון - יוצרים מארג ראייתי משכנע. ההגנה מצידה טוענת כי מדובר במשא ומתן לגיטימי, שאין בו איום או סחיטה, וכופרת בייחוס הירי למשיב או למי מטעמו.

20. לעניין נשיאת האקדח והירי באמצעותו, אין ראייה ישירה הקושרת אותם למשיב. התביעה מסתמכת על מסכת ראיות נסיבתיות שעיקרן סמיכות-זמנים, בין הירי לבין דרישותיו המאיימות של המשיב מהמתלון, ונשיאה והסתרה של האקדח בידי חברו הטוב של המשיב. בנוסף מציגת התביעה את שלילתם של סכסוכים נוספים של המתלון, לדבריו, כך שהמשיב הוא "בעל עניין" יחיד בהטלת אימה על המתלון. ההגנה טוענת כי לא נמצא כל קשר בין המשיב לבין האקדח והירי, ולא נשללה כלל האפשרות לסכסוכים בהם מעורב המתלון.

21. הצדדים לא נחלקו על עובדות אלו: קיום הפגישה בראשון לציון, שבמהלכה נדרש המתלון לראשונה לשלם את חובו^[1]; ההתקשרויות בין משיבים 1 ו-2 לבין המתלון; התקשרויות תדירות ורצופות בין המשיבים^[2]; נזקי הירי; תפיסת האקדח^[3] וקשירתו לאלעד; והיות האקדח "נשק" כמשמעו בחוק העונשין.

עיקר הראיות:

22. **אמרות ראשונות של המתלון:** במהלך חודש יוני 2020, נערכו למתלון שלושה תשאולים שהוקלטו בווידיאו ובאודיו. דוחות התשאול הוגשו לעיוני, ומהם עולה כי המתלון לא ידע תחילה מדוע זומן לחקירה ושיער כי הדבר נוגע לסכסוך כספי מלפני שנתיים או שלוש, בין שני שותפיו לעסקי בשר. הובהר למתלון, שסיבת זימונו היא הירי על ביתו ורכבו. החוקר ציין, כי לכל אורך חלקו הראשון של התשאול חשש המתלון וסירב לנקוב בשמות המעורבים. בשלב מסוים ציין החוקר בפניו כי ידוע שהעניין מתייחס למשפחת אברג'יל, בהובלת המשיב ויצחק אברג'יל, אז נרגע המתלון והחל לשתף פעולה. המתלון ציין, בין השאר, שהוא משוכנע שהמשיב שלח את היורים לביתו כדי להפחידו ולהניעו לשלם חוב לא לו, אך הוא אינו יודע בוודאות מי ביצע את הירי לכיוון ביתו. המתלון סירב בתוקף "להגיש תלונה ולעמוד בפרונט" כדבריו^[4].

23. **הודעת המתלון ויחוס גלוי של אשמה למשיב:** ביום 2.9.20 נאות המתלון למסור תלונה, שעל-סמכה תואר מהלך האירועים בכתב האישום, וכמובא לעיל.

24. **הודעת מאיר אלהרר:** אלהרר נחקר באזהרה בגין עבירות של סחיטה באיומים וקשירת קשר לפשע. בחקירתו תיאר את הפגישה בראשון לציון בה נכח גם המתלון. אלהרר סירב למסור את זהות השותפים לפגישה ותיאר את הפגישה כ"פגישה נעימה" אשר במהלכה ומנשאל המתלון איך שולם החוב, השיב המתלון שהחוב שולם אך לא זכר באיזה אופן. כעבור שבוע אמר לו המתלון שהוא זוכר למי נתן את הכסף, ומבחינת אלהרר הנושא נסגר^[5].

25. **הודעת תומר מלכה:** לדבריו מצוי בקשרי ידידות עם המתלון. כחודש ימים לאחר הירי לעבר בית המתלון, שוחח עם המתלון שאמר לו שהוא אינו יודע מי ירה על רכבו. עוד אמר לו המתלון, שאין לו סכסוך עם איש, וגם סכסוך עסקי מלפני כארבע שנים או יותר, הוסדר לאחר שהוצא צו הגנה. תומר מסר, שהמתלון סיפר לו על דרישת החוב העתיק ושאל אם יוכל לקשר בינו לבין המשיב^[6].

26. **הודעות קוליות ששלח המשיב למתלון בוואטסאפ,** החל ממחרת הפגישה, שהוגשו כקבצי קול בתקליטור, עם תמלול:

א. בהודעה הראשונה שנשלחה למתלון נשמע המשיב מפציר במתלון להגיע לפתרון ולהסדיר את החוב, הגם שמדובר בחוב ישן. המשיב אמר שיש ללבן נושאים מסוימים בהם סכום החוב, אשר לגביו טען המתלון - כך לשון ההודעה - לחוב נמוך מהנדרש ממנו. בנוסף המשיב המשיך ואמר שהמתלון אמנם טען שהעביר את הכסף דרך אנשים מסוימים אך אלו מכחישים זאת. המשיב הציע החזר בתשלומים או בכל דרך אחרת. עוד אמר: "אם תגיד אני לא חייב, אז אני מעביר את זה הלאה, אומר אתה לא חייב, הם יתחילו למצוא ניירת או משהו כלשהו שמגיע... אתה בהתחלה אמרת שאתה לא חייב כלום, אחרי זה אתה אומר שאתה חייב שלוש מאות, אחרי זה

אתה אומר שאתה חייב רק מאתיים. בוא נגיע לסכום אחי ובוא נפתור את זה";

ב. בהודעה נוספת אמר המשיב למתלון: "תעשה לי טובה, תוריד את הנטל הזה מעליי";

ג. בהודעות נוספות בהמשך, לאחר מועד הירי, המשיב מברר עם המתלון "מה עושים" ומלין על התנהלותו של המתלון שדוחה אותו בלך ושוב ומכשיל אפשרות לפגישה;

ד. המשיב הבין שהמתלון עירב אדם נוסף, ניסה לברר את זהותו, הביע את אי-רצונו, ובהודעה אחרונה אמר: "... יניב, אתה רוצה, אתה רוצה שאני ארד מזה וזהו כאילו, תגיד לי נואל רד מזה, שכח מזה, עזוב אותי. אני אעשה את זה? הבנת? זה סיפור שאני לא מכיר. הוא לפני חמש עשרה שנה, אני רואה שאתה מערב אנשים, אתה עושה מזה סבטוחה, אז אולי אני ארד מזה. הכי טוב לדעתי. מה דעתך?". המתלל הוסיף שהמשיב נשמע מדבר "עם טון גבוה, תקיף ואסרטיבי";

27. הודעות המשיב:

א. בחקירתו הראשונה הוטחו במשיב שאלות רבות על קשריו לאנשים מסוימים, על שימוש באמל"ח, ועל ירי לעבר בית הכלא. הוא נשאל אם השתתף בשיחת בורות בראשון לציון ואם ידוע לו מי גר במושב עזריה. לא נשאלו שאלות ספציפיות על המתלון ועל קשריו עמו.^[7] המשיב שמר על זכות השתיקה;

ב. בחקירתו השניה^[8] נשאל המשיב על השתתפותו בפגישה בראשון לציון, בה הוא ואחרים פסקו שעל אדם מסוים לשלם כסף. עוד נשאל על ירי שביצע עם אחרים לעבר ביתו של אדם, במטרה להפחידו ולסחוט אותו. שמו של המתלון לא הוזכר על ידי החוקרים. המשיב שמר על זכות השתיקה אך ביקש מספר פעמים שיעממו אותו עם חשדות קונקרטיים ויבהירו את זהות הנסחט: "אתה מסביר לי על פגישה עם שמות של אנשים. עד עכשיו אתה לא מביא לי בן אדם לעימות שיגיד לי שאני סחטתי אותו או שיריתי עליו"^[9];

ג. בחקירתו השלישית^[10] הרבה המשיב לשמור על זכות השתיקה, אך אמר כי זו היא לו חקירתו השלישית והוא עצור כבר שישה-עשר יום: "אני מבקש שיטחו בי את החשדות נגדי בצורה שאני יוכל לענות ושאיני יוכל להתגונן. אם זה בתאריכים, אם זה בזמנים, אם זה במיקומים ומי זה שטוענים שזה הנסחט. מדברים איתי כבר 3-4 חקירות על בן אדם שזה הנסחט. לא אומרים מי זה הנסחט בכלל"^[11]. החוקר השיב לו שאנשים פוחדים להתעמת איתו. במענה לכך ביקש המשיב שיימסר לו לפחות שם המתלון הטוען לסחיטה. המשיב עמד על כך שלא התעסק מעולם בגביית חובות ולא עשה רע לאיש פיזית או מילולית בעניין גביית כסף. כשהושמעו למשיב הודעות הווסטסאפ הקוליות ששלח למתלון והוא נשאל במי מדובר, ענה שההקלטות לגיטימיות ואם יש אדם שטוען שהוא פגע בו מילולית או פיזית הוא מבקש עימות.^[12] המשיב עמד על כך שמדובר בשיחה סבלנית ובניסיון להגיע לפתרון ולא בסחיטה. עוד טען ששומעים צד אחד בלבד בהקלטות ולא את המתלון. המשיב חזר על בקשתו לבצע עימות עם המתלון, שזהותו טרם נמסרה לו והוסיף: "שבית משפט ישמע את השיחות האלה ויחליט בעצמו מה הוא חושב לגבי השיחה, בשביל זה קיים שופט במדינת ישראל"^[13]. כאשר נשאל לגבי האמירות שאמר בהודעה הקולית לפיהן מדובר בסיפור מלפני חמש-עשרה שנים, שמר על זכות השתיקה.^[14] המשיב לא הודה שהוא והמתלון נשמעים בשיחה אך אמר שיש לראות את התמונה הפוך. לדבריו, כעולה מתוכן השיחה, הנסחט מעוניין בגישורו של ה"סוחט". הסוחט לכאורה מעוניין דווקא לצאת מהתמונה ואף אמר "תוריד מעלי את הנטל הזה". יש ניסיון להגיע לפתרונות והבנות בשיחה לגיטימית.^[15] למשיב הוצגו סרטוני הירי על בית המתלון, והוא שלל כל קשר לאירוע ואף לא נאמר לו במי מדובר;^[16]

דין ומסקנות:

28. כאמור לעיל, העובדות העיקריות אינן נתונות במחלוקת של ממש, וההכרעה נדרשת לעניין משמעותן, הן בהתייבן למבחן פרטני והן בבחינתן כמכלול:

א. שאלה ראשונה - האם עולה-לכאורה מהעובדות, שהמשיב סחט את המתלון;

ב. שאלה שניה - האם ניתן לייחס למשיב את העבירות הקשורות לאקדח, נשיאתו הירי בו, בעצמו או באמצעות אחר, שותפו לעבירות;

29. איומים וסחיטה:

א. ודאי, שהעלאתו באוב של חוב ישן ומוכחש, מעוררת חשד לניסיון להוצאת כסף מהמתלון באמתלה דחוקה, אך אין די בחשד זה. גם תיאורו של המתלון את שהתרחש בפגישה, לא כלל איום ולו מרומז, אף ש"הטונים עלו";

ב. שמעתי שוב ושוב את קבצי הקול, ולא זיהיתי בהם את הטון המאיים הנטען על-ידי התביעה. ככל שקיים טון של דחיפות ותסכול, נקשר הוא להתחמקויות המתלון משיחות ומפגש ללא תשובה ברורה;

ג. ההסתייגות מעירובו של גורם נוסף, אף-היא אינה מעידה בהכרח על תודעה עבריינית או על רצון בהסתרה. תחילתה בבירור טבעי לגבי זהות הגורם, אך המתלון מתחמק מגילוייה למשיב. השערתה של התביעה, שהמשיב סבר שיסחט בקלות את המתלון, "אדם חלש", אך נתקל בהגנתו של "גב" עלום שגייס המתלון, אינה יוצאת מגדר השערה;

ד. סביר, שהמתלון נלחץ מעצם הדרישה לתשלום, ובפרט כאשר למשיב ולחלק ממשפחתו יש מוניטין ידוע, ואפשר שלפנינו מקרה-סחיטה המתנהל כדרך של מקרי-סחיטה, ברמז ובקריצת-עין, גם בעליות-מדרגה מאיום מילולי למעשי הדגמה והרתעה כמו הירי - אך "סביר" ו"אפשר" אינם יכולים לבוא במקומן של ראיות;

ה. את הירי, כפי שיפורט להלן, לא ניתן לתלות במשיב, ולו בעקיפין, אף שהמתלון חושד בו;

ו. בדברי המתלון, שמוסר על התנהלות המשיב שיצרה אצלו תחושת איום, יש כדי להציב תשתית נומינאלית ראייתית-לכאורית לעבירת הסחיטה, אך כוחה רפה מאוד;

30. נשיאת האקדח והירי על בית המתלון ורכבו - ראיות נסיבתיות בשלב המעצר:

א. המבחן לראיות לכאורה הוא קיומו של סיכוי סביר להרשעה, ואילו כדי להרשיע באמצעות ראיות נסיבתיות על הראיות שהוצגו להוביל לתוצאה סבירה והגיונית אחת. יוצא, כי יש להוכיח סיכוי סביר לתוצאה זו [בש"פ 7666/20 דן נ' מ.י. (2020)];

ב. לצורך הכרעה על-בסיס ראיות נסיבתיות, מוטל על בית המשפט לבחון הסברים חלופיים מיוזמתו, אף אם אינם עולים בקנה אחד עם גרסת הנאשם. עם-זאת, ההסבר החלופי המוצע לראיות צריך להיות "מתקבל על הדעת, ולא הסבר מאולץ או תאורטי. על ההסתברות להתקיימותה של האפשרות האחרת, להיות מהותית

ולא זניחה, צריך שתהיה לה אחיזה סבירה בחומר הראיות, ועליה לעמוד במבחני השכל הישר וניסיון החיים" [ע"פ 1081/14 **צעלוק נ' מ.י.** (2016), בהשמטת הפניות]. ויודגש, ש"אין די בהסבר תיאורטי דחוק שאינו מתקבל על הדעת, ובפרט כזה אשר אינו מתייחס למכלול הראיות המצטבר כי אם תוקף כל ראיה נסיבתית בפני עצמה" [ע"פ 8808/14 **פחימה נ' מ.י.** (2017)], פסקה 41];

ג. במקרה דנן, מפנה התביעה לצבר נסיבות, שלטענתה מכון למסקנה סבירה יחידה, בדבר אחריות הפלילית של המשיב לירי: סמיכות הזמנים והשילוב בין ההודעות הקוליות שהפנה המשיב למתלונן לבין הירי, וקשירתו של אלעד, "מבני חבורתו" של המשיב לאקדח;

ד. נושה החוב הנטען הוא דודו של המשיב, דמות מוכרת ודומיננטית, כך שקיימת הסתברות לא-זניחה שגם אחרים, זולת המשיב, פעלו לגביית החוב עבורו, לצד המשיב או ללא ידיעתו. לדוגמה, הנה ניסיונו של משיב 2 לגבות את החוב, ביולי 2020, שהתביעה אינה טוענת שנעשה לפי הוראה של המשיב;

ה. הקשר הנטען בין אלעד לאקדח נוצר במועד לא-ידוע, והתגלה כחצי שנה לאחר אירוע הירי; אין כל ראיה לכך שהאקדח הועבר לאלעד על-ידי המשיב או בהוראתו. למעשה, ידוע לתביעה שבין נובמבר 2019 לבין מאי 2020 נשאו אחרים את האקדח ואף עשו בו שימוש;

ו. צבר העובדות מחשיד, אך לא התגבש לתשתית-ראייתית מוצקה דיה;

31. המשיב אחז (סלקטיבית) בזכות השתיקה, ומכל מקום לא מסר מצידו גרסה שלמה וברורה לטענות נגדו. להתנהגות זו "מחיר ראייתי" ידוע, אך בענייננו אין בכוחה לחזק את המצע העובדתי הדל.

סוף דבר:

32. התשתית הראייתית לאשמתו של המשיב במיוחס לו קלושה;

33. המשך דיון (משיב 1) נקבע ביום **30.11.20** שעה 09:00, והמשיב יהיה זמין לדיון ב-VC (המשיב עצור גם בתיק מ"ת 50749-02-20);

34. עותקים לצדדים;

ניתנה היום, י"א כסלו תשפ"א, 27 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

[1] הודעת המתלונן בענין נתמכת בעדותו של מאיר אחרר מיום 2.9.20 ובניתוח מחת"ק של המתלונן מיום 16.6.20, שערך פקד ארטיום גוטניק וממנו עולה שביום 13.11.20, הוא יום הפגישה, בוצעו שיחות טלפון בין המתלונן לאלחר.

[2] דו"ח מחת"ק מיום 20.9.20 - רפ"ק אפרת פורמג'ו.

[3] דו"ח תפיסת האקדח על ידי המשטרה מיום 26.5.20. - פקד איתי מאירוביץ.

[4] דוחות תשאול שנערכו למתלונן על ידי צוער ספי ברגר (יום 8.6.20, 15.6.20, 22.6.20).

[5] חקירת מאיר אחרר מיום 2.9.20.

[6] חקירת תומר מלכה מיום 2.9.20.

[7] חקירת המשיב מיום 6.9.20.

[8] חקירת המשיב מיום 10.9.20.

[9] חקירת המשיב מיום 10.9.20 (עמ' 3, עמ' 4, ש' 54-56, עמ' 5).

[10] חקירת המשיב מיום 17.9.20.

[11] חקירת המשיב מיום 17.9.20 (עמ' 5, ש' 107-113, עמ' 6, ש' 132-133).

[12] חקירת המשיב מיום 17.9.20 (עמ' 7, ש' 190).

[13] חקירת המשיב מיום 17.9.20 (עמ' 8, ש' 195-196).

[14] חקירת המשיב מיום 17.9.20 (עמ' 8, ש' 202-203).

[15] חקירת המשיב מיום 17.9.20 (עמ' 8, ש' 207-215).

[16] חקירת המשיב מיום 17.9.20 (עמ' 9).